شعر

شعر استاد علی معلم دامغانی برای سردار قاسم سلیمانی

رایت شوکت مسلمانی
سیف دین قاسم سلیمانی
قاصم کفر و سیف اسلامی
رسته جان از خودی و خودکامی
ای پس افکند قرن‌ها عظمت
دشمنت خاک باد در قدمت
خه بنام ایزد حاج‌قاسم گُرد
پهلو پارسی و خوزی و کُرد
یادگار شجاعت چمران
شاهد حصر و بدر و حاج عمران
ببر اروند و شیر خرمشهر
از دفاع و جهاد و جنگت بهر
ای سپهدار پور ایرانی
خاشه دیده انیرانی
سیف دینی تو و صلاح‌الدین
از در فتحی و فلاح‌الدین
ای امیر سپاه و فرمانده
خصمت از صولت تو درمانده
مرزبان سوادِ آتش باش
تر تراش درخت داعش باش
ای دلت پاسدار شرزه باغ
تر درو کن گیاه هرزه باغ
تا مبادا کَشن شود روزی
تلو پور پَشن شود روزی
به مَهل کُنده گَچف گردد
دشمن مشهد و نجف گردد
کاش با توبه پاکدین به فَقُم
باز خیزد به قصد عزت قم
تا به دیدار مهدی موعود
شیعه مرتضا بسوزد عود
کار دین از خدم به کام شود
حجت مصطفا تمام شود
تا درآید عیان ز در آقا
در قدومش فغان شود غوغا
خان شود مست اسم اعظم او
جان عالم فدای مقدم او

اخبار

اعلام فیلم‌های نوروزی شبکه یک

در ایام تعطیلات نوروز ۹۴ باکس ساعت ۱۶ شبکه یک سیما با ۱۴ فیلم سینمایی جدید ایرانی و خارجی میهمان نوروزی خانواده‌های ایرانیان خواهد بود. به گزارش مهر، فیلم‌های اعلام شده بدین شرح است: «معراجی‌ها» فیلمی به کارگردانی مسعود ده‌نمکی، «۴۷ رونین» به کارگردانی کارل رینچ و محصول سال ۲۰۱۳ کشور آمریکا، «ظهر روز سوم» به کارگردانی مرجان اشرفی‌زاده، «روشنای حقیقی» به کارگردانی مجید سروینی و محصول گروه فیلم‌های تلویزیونی شبکه اول سیما، «مسیر سنگی» به کارگردانی اسکات فرانک، فیلم «نابخشوده» محصول سال ۲۰۱۳ ژاپن، «ته چین» از تولیدات گروه فیلم‌های تلویزیونی شبکه یک سیما و به کارگردانی مهدی حسینی‌وند، «پلیس بازی» به کارگردانی لوک گرینفیلد، «سرقت خاموش» به کارگردانی فیلیپ گودینو، «سر به مهر» فیلمی به کارگردانی هادی مقدم‌دوست، «ساموریی آشپز» محصول سال ۲۰۱۳ ژاپن به کارگردانی یوزو آساهارا، «چ» ساخته ابراهیم حاتمی‌کیا، «کوهنورد» محصول سال ۲۰۱۳ روسیه و «کیش و پات» که کاظم راست‌گفتار آن را نویسندگی و کارگردانی کرده است.

■■■

تولید «روایت شیدایی» با محوریت امام زمان(عج)

کارگردان مستند «روایت شیدایی» از تولید فصل جدید این مجموعه با موضوع امام زمان(عج) بعد از تعطیلات نوروز سخن گفت و بیان کرد که این مجموعه ۲ خواننده تیتراژ خواهد داشت. به گزارش مهر، محمد نبهان درباره فصل جدید برنامه «روایت شیدایی» که پیش از این از شبکه یک سیما روی آنتن رفته است، عنوان کرد: هم‌اکنون این مجموعه در مرحله پیش‌تولید و دکورهای آن در حال ساخت است. وی ادامه داد: دوست داشتم این مجموعه زودتر به تولید برسد و در ایام فاطمیه پخش شود اما به دلیل مضمون آن کار به طول انجامید. کارگردان «روایت شیدایی» درباره این اثر عنوان کرد: این مجموعه می‌خواهد درباره این صحبت کند که افراد امروز چگونه می‌توانند رفتارهای منطبق با فرهنگ امام زمانی(عج) داشته باشند و من در این مجموعه به دنبال کسانی خواهم رفت که دست برادر مسلمان‌شان را می‌گیرند و به نیت ایشان به آنها کمک می‌کنند. وی به پیش‌تولید این مجموعه مستند در ایام نوروز اشاره و بیان کرد: امیدواریم بتوانیم این مجموعه را در ۱۰۰ قسمت بعد از ایام نوروز کلید بزنیم و قرار است از ۲ خواننده تیتراژ برای مجموعه استفاده کنیم که به احتمال زیاد یکی از آنها محمد علیزاده خواهد بود.

گفت‌وگو با مهدی سپهر، نخستین خواننده پاپ پس از انقلاب و خواننده ترانه «بهار را صدا بزن»

هرج و مرج پاپ!

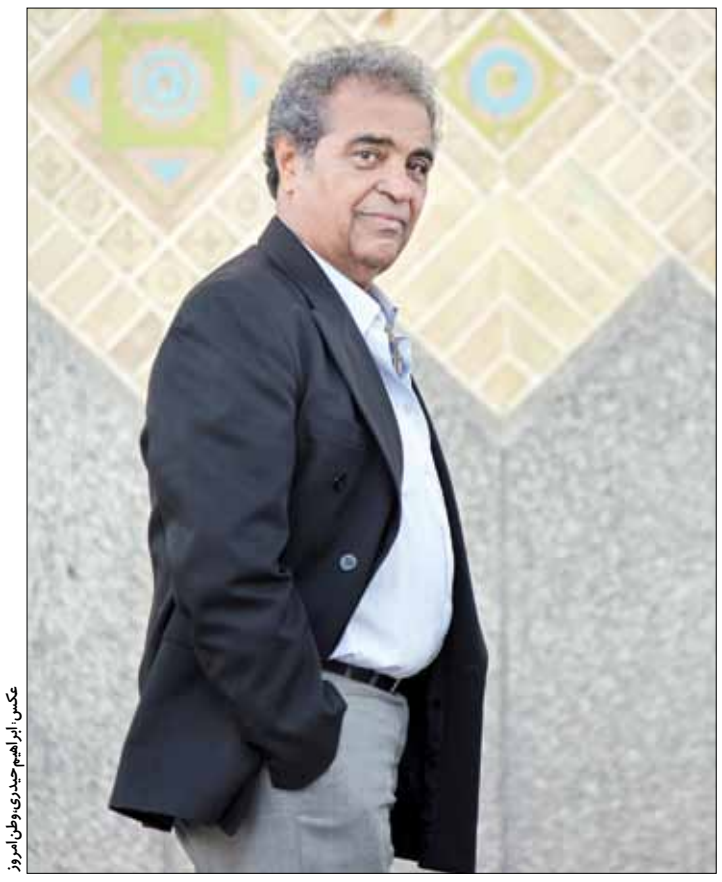

عکس: ابراهیم حیدری، وطن امروز

علیرضا پورصباغ: بخش دوم و پایانی گفت‌وگو با مهدی سپهر، نخستین خواننده موسیقی پاپ می‌پردازد به آسیب‌شناسی در این حوزه. چون آسیب‌شناسی روند موسیقی در رسانه‌ها کمتر مطرح می‌شود طبیعتا بخش تخصصی این حوزه را مدیران فرهنگی کمتر مورد توجه قرار می‌دهند.

***

■ یکی دیگر از مشکلات موسیقی چپ کوک‌خوان‌ها هستند؟

یعنی صدای مرد جای صدای زن. واقعا الان مد شده که صدا نازک‌ها (چپ کوک‌خوان‌ها) مهتر موسیقی پاپ شده‌اند، صداهایشان اغلب مثل صدای بانوان نازک است. این سبک دارد یکنواخت می‌شود. ما باید صداهای بیس‌دار، صداهای باریتون، صداهای مردانه را پر و پال دهیم. مدام صداها نازک‌تر می‌شود. ما یک خواننده‌ای داشتیم به نام آقای بسطامی (خدا رحمتش کند) صدایش چپ کوک بود. خب! هرکسی هم واقعا این صدا را ندارد ولی چپ کوکی بود که راست کوک هم می‌خواند یعنی تنالیته پایین هم داشت ولی اینها در موسیقی پاپ کاری کردند که موسیقی پاپ ما تبدیل شده به اشک و ناله. آه و ناله. اشعار با محتوای ناسزا گفتن به معشوق و بد و بیراه گفتن به زندگی ساخته می‌شود. یک عده هم مریض‌حال می‌خوانند. رفتی من از غم تو چه کنم؟ من بیمارم، من مریضم! من علیلم و شلم و... با این روش‌ها و متدها داریم غرور و مردانگی را در موسیقی پاپ از دست می‌دهیم. احساسات کاملا زنانه از دهان خواننده‌های مرد شنیده می‌شود.

■ یک هویت و سپهر مستقل، مثلا حتی کار به جایی رسید که ترانه خلیج‌فارس فلان خواننده با صدای مشابه در تلویزیون اجرا شد.

خواننده باید هویت مستقل داشته باشد که با آن شناخته شود. حالا چه کسی این اجازه را داده است؟ در حالی که من می‌توانستم خلیج‌فارسی بسازم که اصلا رنگ و بوی لس‌آنجلسی نداشته باشد. این روش زیره به کرمان بردن است. اصلا سعی نمی‌کنند تنالیته صدایشان را کمی عوض کنند، شکلش را عوض کنند. صدا و سیما هم به این افراد پروبال می‌دهد.

■ امر نظارت و ممیزی برای عدم ورود ابتذال به موسیقی پاپ چه بلایی برسرش آمده است؟

ممیزی و نظارت در دهه ۹۰ ذلیل شده است. موسیقی پاپ دارد ذلیل می‌شود. باید کاری کرد. ضمنا تعداد زیادی از آنهایی که بی‌جهت وارد این حیطه شدند را غربال کنند. این افتضاح بزرگی است که صدا و سیما همه صداهای نازک چپ‌کوک‌خوان را پخش می‌کند. حالا از این به بعد ۴ تا صدای بم راست‌کوک‌خوان را هم ببرید و اجبارا به مردم تحمیل کنید. یعنی نمی‌توانید یک‌شبه این سلیقه را از مردم بگیرید. باید بت ذهنی مردم را تغییر بدهید تا آهسته آهسته بفهمند تنها این شکل از خوانندگی وجود ندارد. شما می‌توانید صدای بم هم گوش بکنید. باید مرض چپ‌کوک‌خوان‌ها را ترمیم کرد تا گوش مردم به خواننده‌های اصیل‌تر با صداهای مقبول‌تر عادت کند.

به جایی رسیده‌ایم که دیگر نمی‌توانیم موسیقی پاپ را به جایگاه اولیه‌اش بازگردانیم. برای این کار مطبوعات و رسانه‌هایی مثل صدا و سیما باید فعال بشوند و تبلیغات بیشتری بکنند. صدا و سیما باید تلاش کند گستره متنوعی از صداها را معرفی کند تا در سلیقه مبتذلی که در ۱۰ سال اخیر حاکم شده تغییراتی را ایجاد کند. من به جایی رسیده‌ام و اطلاعاتی دارم که در صورت لزوم مافیای کمپانی‌های موسیقی را افشا خواهم کرد. چه کسی است دارد این کار را می‌کند؟ جیره‌اش را از کی می‌گیرد؟ مسؤولان واحد تصویب موسیقی وزارت ارشاد چندین بار عوض شده‌اند برای اینکه آنها کارشان را بلد نبودند و به شکل اختاپوس روی عرصه موسیقی افتاده بودند. زمانی اشعاری به بازار آمد که اعتراض صدا و سیما هم بلند شد. چه کسی به آنها اجازه داد؟ آهسته آهسته نتیجه همین آزادی‌های بدون نظارت شد وضعیت کنونی. چهره‌های مبتذلی را وارد عرصه موسیقی کردند.

■ اصلا هویت ترانه از دست رفته است.

اصلا ارزش شعر و ترانه پایین آمد. یک زمانی من شعر می‌گفتم می‌گفتند قافیه ندارد. گفتم وکال که دارد. ببینید! خیلی کلمات هست که شما از روی صدا نمی‌فهمی با ضاد نوشته شده یا ذال یا ظا خوانده می‌شود. پشتش آ دارد مثلا کلمه مرتضی شکسته است دیگر. مثلا مرتضی را با آ می‌خوانی. الف با ی. گاهی وکالش شبیه هم است. روی چنین توازن وکالی انگشت می‌گذاشتند که نباید خوانده شود چون قافیه ندارد، ببخشید! من حافظ و سعدی که نیستم. اما الان ببینید چه وضعی است؟

من ترانه‌سرا هستم. مثل اینکه شما فقط کتاب‌های حافظ و سعدی را باز می‌کنید که آهان در اینجا نباید اینگونه باشد. عزیز من ترانه زبان محاوره شعر گونه است.

■ یعنی مقصر واحد موسیقی ارشاد است؟

افرادی را نشانده‌اند که بعد همین افراد دوستت دارم و شکسته‌ها و نشکسته‌ها و مبتذل‌ها و غیرمبتذل‌ها را همه را جمع کرده و ریخته‌اند در بازار. آقا چکار دارید می‌کنید؟ چه کسی این کار را می‌کند؟ آبروی ارشاد رفت، بس است. بعد خواننده‌هایی را شب عید برای سال تحویل آوردید که اغلب ترانه‌هایشان در همان گونه شکسته‌ها و نشکسته‌هاست. شما دو تا از خواننده‌های وزین اوایل انقلاب که این همه سرود خواندند را نیاوردید. من نمی‌خواهم به کسی ایراد بگیرم، باید دید چرا پیشکسوت‌ها را نادیده می‌گیرند. صرف پرفروش بودن آلبوم خواننده که نباید برای او تبلیغ کرد. اصلا پیشکسوت در موسیقی معنی ندارد. در سینما معنی دارد اما در موسیقی خیر.

■ و اغلب چپ‌کوک‌خوان‌های زنانه دعوت می‌شوند.

اسامی را نمی‌بریم اما صدا و سیما مقصر است. چه کسانی پشت پرده تهیه‌کننده‌ها هستند که این کارها را انجام می‌دهند؟

■ اخیرا گفته‌اند قرار است به رپ هم مجوز بدهند. اسمش را هم گذاشته‌اند گفت‌آواز! نظرتان درباره موسیقی رپ چیست؟ با این طرز تفکر اعتقادی به موسیقی رپ هم دارید؟ چون تصورم این است که موج موسیقی زیرزمینی غیرقابل کنترل با رپ شروع شد، مثل همین تتلو.

مدیران فرهنگی ما چون بلد نیستند مصیبت درست می‌کنند. آقا وقتی بچه‌ای سیگار می‌کشد که نمی‌شود با مشت و لگد او را متوجه کار ناپسندش کرد. باید با بچه کم سن و سال حرف زد، نه اینکه او را زیر مشت و لگد بگیری که چرا سیگار می‌کشی؟ پدرت را درمی‌آورم. بعدها می‌بینی بچه‌ات بزرگ شده زن هم گرفته، جلوی تو نمی‌کشد اما در خانه خودش می‌کشد، خودمان با دست خودمان موسیقی رپ را شاخ کردیم. این روش مدیریت فرهنگی درست نیست. ما باید از همان اول بفهمیم چکار می‌خواهیم بکنیم.

■ موسیقی رپ اصلا غیرقابل تصفیه است، مربوط به فرهنگ ما نیست. در اپرا به رچیتاتیو یا رسیتاتیو معروف است، یعنی گفتارهای ملودیکی که محاوره است. ما تا همین حد که ترانه‌سرایی محاوره وارد فرهنگ ما شده به اندازه کافی صدمه دیده‌ایم. شأن عشق و دوست داشتن در همین ترانه با موزیک‌ویدئویی که هم‌اکنون ارائه می‌شود تا مرز اروتیسم محض پیش رفت.

به هرحال موسیقی رپ یک گونه غربی است. بعد یک جاهایی هست که جمله خیلی زیاد است. ربات دیده‌اید چطور حرف می‌زند؟ اما این محاوره‌ای که ریتمی آهنگ غمگین است ولی در پس‌زمینه توپ توپ صدا می‌کند که هیچ شباهتی به موسیقی ندارد. دلم امشب گرفته نمیدونم با کی حرف بزنم (صدای بشکن و آهنگ تند). به عنوان شوخی دارم می‌گویم که شما روشن بشوی. شما یک تاپ و توپ روی آن گذاشته‌ای که مخاطب نمی‌فهمد چه چیزی دارد به خوردش می‌رود. داروها را دیده‌اید که کپسول می‌کنند چون تلخ است یا روی قرص یک روکش می‌کشند که مثلا بچه این قرص را بتواند بخورد. شما دارید این داروی تلخ و بی‌ربط‌تان را با یک روکش شیک وارد بازار می‌کنید. ما قبلا هم رپ‌خوان داشتیم. روحوضی به آن می‌گفتند (با بشکن) همین آهنگ روحوضی وارد حیطه رپ‌خوان‌ها شده. ما خیلی چیزها داریم که رپ ندارد اما ما این آهنگ روحوضی را که داریم و مردم از قدیم می‌خوانند شکل مدرنش صورتی بود که مرحوم آقای مرتضی احمدی می‌خواند. خوانندگان رپ فعلی با همین شکل و قالب آن را به صورت زیرزمینی عرضه کرده‌اند و در بسیاری موارد به فرهنگ ما توهین می‌کنند. فرهنگ ایرانی ما جای رپ خواندن نیست. در فرهنگ غربی ممکن است خواننده‌ای برود وسط شهر این کار را بکند، جار بزند و آلبوم هم تولید کند با همین دری وری‌هایی که می‌گوید. آقای رپ‌خوان ایراد می‌خواهی بگیری خوب برو و حرفت را مثل آدم بگو. چرا ملودی، شعر و ترانه را به این شکل مبتذل عرضه می‌کنید و مجوز هم می‌گیرد.

■ نه! ما یک عقبه موسیقی سنتی داریم که برای گفتن یک جمله ابتدا می‌گوید «ای»، یعنی برای هر چیزی یک مقدمه‌ای داریم، یک پیش‌درآمدی داریم. خواننده که بخواهد شعر را در موسیقی سنتی بخواند یک دهان کلا آواز می‌خواند تا یک کلمه را بگوید. موسیقی ایرانی سنتی خیلی ریتم تند را نمی‌پذیرد. حالا این تبدیل به یک سبک شده و مصیبت بعدی داستان شبیه‌سازی لس‌آنجلسی و بعد آنها خواننده‌های چپ‌کوک‌خوان (مردانی با صدای زنانه) است. سومین ضلع این آسیب به قول آقایان گفت‌آواز است! من افق موسیقی پاپ را خوب نمی‌بینم. بعد از این آسیب‌شناسی که گفتیم طی ۲۰ سال اتفاق افتاده (از سال ۱۳۷۳ تا سال ۱۳۹۳) آنچه انتظار می‌رود نابودی موسیقی در آینده است.

اگر قرار باشد موسیقی پاپ را به صورت درست عرضه کنیم باید با فرهنگ ایرانی ارتباط مستقیم داشته باشد. موسیقی فعلی با فرهنگ ما تضاد عمیقی دارد. یک‌سری ضوابطی هست که در آن نباید ابتذال ورود کند. چنین ترانه‌هایی فرهنگ خداشناسی و اسلام‌شناسی و مردم‌شناسی را از بین می‌برد و موسیقی پاپ را هم ضایع می‌کند. ما باید کم‌کم شکل کار را عوض کنیم. خیلی هم من دوست دارم کمک کنم ولی متأسفانه آنقدر نفوذ این شبه‌مدرنیست‌ها زیاد است که کارشان را دارند می‌کنند و زور ما هم به آنان نمی‌رسد.

اگر موسیقی به همین منوال ادامه پیدا کند شخصیت حقوقی ارشاد از بین می‌رود.

■ مافیای بدی هم در تیتراژخوانی وجود دارد.

خب! الان بازاری درست شده است که تهیه‌کننده می‌گوید چقدر می‌دهی تا تو را بیاورم تیتراژ این سریال را بخوانی و گل بکنی؟ چقدر می‌دهی؟! یک زمانی می‌گفتند آقا بیا این پولت. آهنگ برایت می‌سازیم و با سبک خودت بخوان. یک خواننده‌ای را می‌خواهی وارد بازار بکنی که هنوز دست چپ و راستش را نمی‌شناسد و هنوز جزو خواننده‌هایی نیست که تفکیک شده باشد. این آدم را که از او پول گرفته‌ای می‌بری تیتراژ بخواند؟!

■ خیلی از خواننده‌هایی که قانون شکسته‌اند یعنی کلیپ برای ماهواره‌ها ساخته‌اند (طبق ضوابط ارشاد داریم صحبت می‌کنیم) از طریق همین تیتراژها وارد فضای موسیقی شده‌اند.

> **مافیا درست کرده‌اند و مافیای موسیقی خطری است که جامعه را دارد نابود می‌کند. من از صدا و سیما خواهش می‌کنم بگردد یا سازمانی تشکیل بدهد برای تحقیق در این رابطه. این خواننده‌هایی که در این تیتراژها خوانده‌اند کیستند؟ آیا از قبل سابقه خواندن داشته‌اند؟**

چه کسی اجازه می‌دهد این پخش شود؟ آن وقت به من می‌گویی که آقا تو نباید باشی (مثلا عرض می‌کنم اگرنه به من که کسی نگفته است نباید باشی) کافی است من بروم صدا و سیما و بخواهم آهنگی از من را پخش کنند. می‌گویند آقای سپهر! اول بفرستید شورای تصمیم‌گیری. تا مهر تصویب و تایید نخورده باشد نمی‌توانیم پخش کنیم. این چیزی که من دارم می‌بینم آهنگساز و شاعر در خود صدا و سیما هست. شعر و آهنگ را هم درست کرده، تهیه‌کننده و تنظیم‌کننده هم از خودشان است.

شما به من می‌گویید نخوان، چون کارت باید برود شورا. قافیه و وزن هم که ندارد. البته از ملودی من نمی‌توانند ایراد بگیرند چون ملودی من دامبل دیمبول نیست. خیلی شیک و تمیز است. می‌دانید برای یک آلبوم خودم (که هنوز هم بیرون نیامده است) ۴ سال پشت در این شورای وزارت ارشاد بودم؟ تمام اشعار من را گم و گور می‌کردند در ارشاد. اشعار و آهنگ‌های من را رد می‌کردند. ۵-۴ سال دوندگی کردم تا اینکه میرزمانی آمد.

■ در همان مقطع هم تقریبا به هر چه آهنگ زیرزمینی بود مجوز می‌دادند.

آن وقت یک همچین آهنگی که رپ باشد یا در ژانر عزیزم فدات بشم یا من از چشات یه چیزی دیدم که دیگه توی عمرم هیچی ندیدم دائماً مجوز می‌گرفت. اگر همچین شعری را من ببرم ارشاد، تصویب نمی‌کنند ضمن اینکه شما اصلا خواننده‌هایتان مشخص نیست. از خواننده‌ای استفاده می‌کنید که مجوز تیتراژخوانی‌اش را به ضرب و زور تهیه‌کننده گرفته، برای تایید صدایش از هیچ سازمانی مجوز نگرفته است. طرف را با خواندن یک تیتراژ بت می‌کنند. بعد از یک تیتراژ، خواننده‌ای که هنوز استانداردهای خواندن را رعایت نمی‌کند برای مردم کنسرت می‌گذارد. مافیا درست کرده‌اند و مافیای موسیقی خطری است که جامعه را دارد نابود می‌کند. من از صدا و سیما خواهش می‌کنم که بگردد یا سازمانی تشکیل بدهد برای تحقیق در این رابطه. این خواننده‌هایی که در این تیتراژها خوانده‌اند کیستند؟ آیا از قبل سابقه خواندن داشته‌اند؟ برای کار کردن در یک بیمارستان می‌توانید فقط با یک روپوش سفید بروید و معاینه کنید و اسم خودتان را بگذارید دکتر؟

■ وضعیت کمپانی‌ها در چه حالی است؟

کمپانی می‌گوید من هیچ قراردادی نمی‌بندم، خودت ببر ضبط کن و بیاور. یعنی آهنگ بخر، شعر بخر، پول تنظیم بده و کارت را ضبط کن بیاور، من اگر خوشم آمد پخش می‌کنم. اگر خوشمان نیامد پخش نمی‌کنیم. حالا می‌رود در نوبت. این یعنی چه؟ این مافیا یعنی چه؟ چرا من باید این همه خرج کنم بعد هم به من پول ندهی؟ یعنی هیچ جایی نیست که بتوانیم ادعا کنیم آقای فلانی ترانه‌های مرا به سرقت برده است. ارشاد باید گروهی، سازمانی، تیمی داشته باشد که جست‌وجوگر باشد. سوابق ترانه را دربیاورد، بفهمد مثلا این کار مال من هست یا نه. یعنی دزدی آهنگ، دزدی ملودی، دزدی شعر و خواننده را مونوپل کردن، بخشی از این شرایط مافیایی است.

■ وضعیت کلیپ‌سازی چگونه است؟ چون رقبای ماهواره‌ای و موسیقی زیرزمینی کارشان را از طریق ماهواره‌ها ارائه می‌کنند.

من بهترین آهنگ را درست می‌کنم، بهترین شعر را می‌گویم و خیلی خوب همه چیز اجرا می‌شود اما نمی‌توانم کلیپ بزنم. پس من این را کجا ارائه بدهم؟ این آهنگ را؟ مثلا یک آهنگ از یک کانال ماهواره‌ای پخش می‌شود، از کانال‌های مختلف ماهواره پخش می‌شود، روزی ۵ مرتبه از این، از آن، شما این را دارید می‌بینید. هرجا می‌روید این را دارید می‌شنوید. خب! این ناخودآگاه درون ذهنت می‌ماند و می‌شود الگوی شما که آهنگ را باید چگونه ساخت و باید اینگونه خواند. من می‌گویم ارشاد تو این سنگ را از جلوی پای من بردار، بگذار من هم کلیپ بزنم. لااقل بگو این ۱۰ نفر می‌توانند کلیپ بزنند. یک جایی برای ما بگذارند که آثار تصویری ما هم پخش بشود. اینهایی که در این مملکت مانده‌اند برادری‌شان را ثابت کرده‌اند.

قضیه کلیپ هم شبیه مجوز دادن به موسیقی رپ است. چرا اول این کار را درست انجام ندهیم؟ یک چوب‌هایی لای چرخ موسیقی گذاشته‌اند که بعدا نمی‌شود آن را درست کرد. خب! اجازه بده که من به عنوان یک خواننده‌ای که در ایران می‌خوانم کلیپ درست کنم تا اثر خوانندگان زیرزمینی و بدون مجوز که برای شبکه‌های ماهواره‌ای کلیپ درست می‌کنند کمرنگ شود. چه بخواهی چه نخواهی آهنگ را می‌دزدند؛ از کنسرتش گرفته تا تصویرهایی که در ماهواره‌ها پخش می‌شود.

بگذار من هم بخوانم تا تو به او بگویی زیره به کرمان نبر، ما اینجا خودمان زیره داریم. نمی‌خواهد برای ما تولید کنی و بفرستی. من خودم سپهر را دارم و می‌خواند و کلیپ هم دارد که پخش می‌شود. چرا من حتما باید بروم و مونوپل یک کمپانی بشوم؟ آن کمپانی باید برای من کنسرت بگذارد. خب! آقای سپهر تو می‌خواهی کنسرت بگذاری؟ حتما نباید قرارداد چندساله داشته باشم. با من یک قرارداد می‌بندند، من می‌روم روی سن می‌خوانم تو سودت را برمی‌داری و من هم سودم را برمی‌دارم. چرا حتما باید مونوپل یک کسی باشم؟

این شعر پاییز که من گفته‌ام «زورق فصل پاییز تو دست باد اسیره / حالا یه مرد تنها خسته و زرد و پیره» ولی تو داری همش پاییز را می‌گویی. دلم پاییزه یا نمی‌دانم دلم از غم لبریزه! پاییز خیلی قشنگ است همه می‌گویند فصل پاییز دل میشه از غصه لبریز/ فصل پاییز عاشقونه است/ این میونه غم بهونه است. ما اصلا غم را نباید با پاییز قاطی کنیم. پاییز فصل زیبایی است، فصل قشنگی است. کلمات غم‌انگیز را به کار می‌برم ولی رنگ طلایی به خود می‌گیرد. اگر مدیران درست عمل کنند حتما مثل گذشته ترانه‌های بهاری بسیاری خواهم خواند.

تازه‌ها

کدام‌یک از سینماگران نشان جهادگر عرصه فرهنگ و هنر گرفتند؟

مراسم تجلیل از ۳۱ جهادگر عرصه فرهنگ، هنر و رسانه توسط سپاه حضرت محمد رسول‌الله(ص) با حضور شخصیت‌های فرهنگی، سیاسی و نظامی کشور در تالار وحدت برگزار شد. به گزارش تسنیم، در این مراسم که غالب چهره‌های فرهنگی و هنری کشور در آن حضور داشتند از خالق سینمای دفاع‌مقدس مرحوم رسول ملاقلی‌پور به پاس زحماتش در عرصه سینمای دفاع‌مقدس تقدیر به عمل آمد. ابراهیم حاتمی‌کیا، کارگردان متعهد سینمای ایران نیز مورد تقدیر قرار گرفت و در این مراسم جهادگر عرصه فرهنگ و هنر لقب گرفت. همچنین احمدرضا درویش کارگردان کهنه‌کار سینمای ایران نیز مورد تقدیر قرار گرفت. تقی علیقلی‌زاده، تهیه‌کننده «رستاخیز» هم مورد تقدیر قرار گرفت. مجید انتظامی، خالق سمفونی خرمشهر دیگر چهره تقدیری بود. سیدداوود میرباقری کارگردان آثار برجسته تلویزیونی نیز تقدیر شد. همچنین سیدعلی قائم‌مقامی با بیش از ۲۰ سال فعالیت در عرصه تولید سینمای ایران از سوی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی نشان جهادگر عرصه فرهنگ و هنر را از آن خود کرد. این مراسم چند تقدیری دیگر هم داشت و طی آن سینماگرانی از جمله روح‌الله برادری و احمد مرادپور نیز نشان جهادگر عرصه فرهنگ و هنر را به خود اختصاص دادند.

■■■

زمان دقیق اکران «محمد(ص)» را شرکت نور تابان اعلام می‌کند

مجید مجیدی، کارگردان و محمدمهدی حیدریان، مدیر پروژه فیلم محمد(ص) در پیامی ضمن تشکر از نقش سازنده جناب آقای فروزنده رئیس پیشین بنیاد مستضعفان، نگاه فرهنگی و مردمی رئیس جدید بنیاد جناب سعیدی‌کیا را فرصتی مغتنم برای حوزه فرهنگ و هنر دانستند و با توجه به عزم ایشان، در تکمیل حرکت قبلی بنیاد مستضعفان مبنی بر استمرار توجه فرهنگی به حوزه سینما که با دستور جناب آقای سعیدی‌کیا برای اکران مناسب فیلم سینمایی محمد رسول‌الله(ص) صورت گرفته از کمک‌های بنیاد مستضعفان به حوزه زیرساخت فرهنگ قدردانی کردند. به گزارش تسنیم، در خبر دریافتی آمده است: نظر به مصاحبه جناب آقای حیدریان مدیر محترم پروژه فیلم سینمایی محمد(ص) درباره اکران این فیلم در عید سعید فطر و ضرورت اطلاع یافتن اصحاب محترم رسانه و افکار عمومی از زمان دقیق اکران این فیلم سینمایی فاخر، به اطلاع می‌رساند همانگونه که سابقا به عرض رسید مرجع انتشار کلیه اخبار رسمی و موثق این فیلم شرکت سینمایی نور تابان به‌عنوان تهیه‌کننده رسمی این فیلم سینمایی است و هرگونه انتشار و نشر اخبار توسط سایر دست‌اندرکاران عزیز این فیلم فاقد اعتبار است.

■■■

جشنواره نوروزی شبکه دو با ۱۵ فیلم می‌آید

شبکه دو با پخش ۱۵ فیلم سینمایی و تلویزیونی جشنواره‌ای از فیلم‌های ایران و جهان را در تعطیلات نوروز ۹۴ به خانه مخاطبان خود می‌برد. به گزارش مهر، فیلم‌های شبکه دو از ۲۹ اسفند تا ۱۴ فروردین ۹۴ از ساعت ۱۸ روی آنتن می‌رود. فیلم تلویزیونی «زیر یک سقف» به تهیه‌کنندگی انوش جعفریان، فیلم تلویزیونی «بچه نشو» به کارگردانی احمد درویشعلی‌پور، «تبوغ شگفت‌انگیز»، «۵۰۰ قدم آخر» فیلم سینمایی به کارگردانی کیومرث پوراحمد، «ستاره شرق» به تهیه‌کنندگی علی لدنی، «فرمول درمان»، «جزیره دایناسور» ، «خسته نباشید!» به کارگردانی افشین هاشمی و محسن قرایی، «نود دقیقه زندگی»، «جهیزیه پرماجرا»، «قلب فرامی‌خواند»، «تام سایر و هاکلبری فین»، «لبخند ماهی‌ها»، «شور نوجوانی» و «علفزار» از دیگر فیلم‌های نوروزی است.

■■■

«شیار ۱۴۳» بار دیگر در شبکه نمایش خانگی توزیع شد

فیلم «شیار ۱۴۳» که ۲ هفته پیش وارد شبکه نمایش خانگی شد با تیراژ ۴۰۰ هزار نسخه از ۲۵ اسفند مجددا به بازار آمد. به گزارش مهر، محمدحسین قاسمی، تهیه‌کننده «شیار ۱۴۳» درباره توزیع این فیلم سینمایی در شبکه نمایش خانگی گفت: نسخه نمایش خانگی فیلم «شیار ۱۴۳» در تیراژ ۴۰۰ هزار نسخه در تاریخ ۱۱ اسفندماه منتشر شد که در همان روزهای نخست با استقبال خوبی مواجه شد. پس از اینکه استقبال مردم را دیدیم تصمیم گرفتیم تیراژ دوم از نسخه نمایش خانگی این فیلم را روانه بازار کنیم.